

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.73/2015/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év január hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt az **I.r.vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2014. december hó 2. napján kelt 10.B.98/2013/55. számú ítéletét **I.r.vádlott és ifj. V.r.vádlottal** szemben **megváltoztatja**.

A vádlottak terhére rótt testi épség elleni bűncselekmény jogszabályi felhívásából a Btk.13.§ (3) bekezdésére való utalást, míg ifj. **V.r.vádlott** esetében a rendbeliségre utalást is **mellőzi**.

Ifj. V.r.vádlottal szemben a Sárbogárdi Járásbíróság 1.B.137/2013/4. számú ítélet hatályon kívül helyezését, a próbára bocsátás megszüntetését és a lopás vétségében (1978. évi IV. tv. 316.§ (1), (2) bekezdés II. fordulat d) pont) a bűnösség kimondását, továbbá a halmazati főbüntetésre utalást **mellőzi**.

A kiszabott szabadságvesztés tartamát **I.r.vádlott** és **ifj. V.r.vádlottal** szemben **4 (négy) - 4 (négy) évre súlyosítja**, és azt börtönben kell végrehajtani.

A közügyektől eltiltást mindkét vádlottal szemben mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Az I.r.vádlottal szemben - helyesen - a Sárbogárdi Városi Bíróság 1.B.40/2009/5. számú ítéletével kiszabott 6 (hat) hónap börtönbüntetés végrehajtását rendeli el.

Mindkét vádlott - helyesen - legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az **I.r.vádlott** és ifj. **V.r.vádlottal** szemben helybenhagyja.

Az I.r.vádlott állandó lakóhelye: ...

A másodfokú eljárásban felmerült 44.670.- (negyvennégyezer-hatszázhetven) forint büntügyi költségből az **I.r.vádlott** 21.320.- (huszonegyezer-háromszázhusz) forintot, míg ifj. **V.r.vádlott** 23.350.- (huszonháromezer-háromszázötven) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Törvényszék 2014. december hó 2. napján kihirdetett 10.B.98/2013/55. számú ítéletével az **I.r.vádlott** bűnösségét a Btk.13.§ (3) bekezdés szerinti társtettesként elkövetett a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében állapította meg, ezért őt 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelt egy próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását és döntött a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről is.

A III.r.vádlott és IV.r.vádlottakat az ellenük a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetéként vádja alól felmentette.

Ifj. **V.r.vádlott** bűnösségét a Btk.13.§ (3) bekezdés szerinti társtettesként elkövetett a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében és 1. rb. az 1978. évi IV. törvény 316.§ (1) (2) bekezdés II. fordulat d) pontja szerint minősülő lopás vétségében állapította meg. A Sárbogárdi Járásbíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az alkalmazott próbára bocsátást megszüntette. E vádlottat halmazati főbüntetésül 3 év börtönre, és a 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezve a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről is.

A törvényszék döntött a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az **I.r.vádlott** és ifj. **V.r.vádlottakkal** szemben súlyosításért, míg a **III.r.vádlott** és a **IV.r.vádlottak** tekintetében bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, az I.r. vádlott és védője valamint az V.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Be.357.§ (2) bekezdése alapján az ügyészi fellebbezést a **III.r.vádlott** és **IV.r.vádlott** tekintetében visszavonta, ezért az elsőfokú ítélet e vádlottakkal szemben 2015. március hó 3. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.98/2015/4-I. számú átiratában előadta, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett, számot adott arról, hogy a terhelti tagadással szemben mely tanúvallomásokot és miért tartott elfogadhatónak. A tényállásból okszerűen vont következtetést az I.r és V.r. vádlottak bűnösségére, cselekményüket törvényesen minősítette az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések szerint. Ugyanakkor észrevételezte, hogy a próbaidő leteltére figyelemmel a próbára bocsátás megszüntetésének már nincs helye. Az ügyészség szerint a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiányosan vette számba. További súlyosító körülmény a társas elkövetés és az erőszakos jellegű cselekmények elszaporodottsága, valamint az V.r. vádlott esetében a bosszúból történő elkövetés. Az ügyészség szerint az időmúlás nem olyan mérvű, amely indokolná a középértéktől történő jelentős eltérést, az I.r. vádlott esetében ezen kívül enyhítő körülmény nincs. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét az I.r és V.r. vádlott tekintetében változtassa meg, és alkalmazzon nevezettekkel szemben súlyosabb büntetést, ifj. **V.r.vádlott** esetében a próbára bocsátással kapcsolatos rendelkezéseket mellőzze, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen **az I.r.vádlott** védője a felmentésre irányuló fellebbezését továbbra is fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy védence szétválasztási célzattal lépett fel, ekkor ökölrel arcon ütötték, ezért ütött csak vissza reflexszerűen. A bűnösségre vont következtetést ezért nem tartotta okszerűnek. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte utalva az I.r. vádlott fiatal felnőtt korára, valamint a bekövetkezett időmúlásra. Harmadlagos indítványa a súlyosítás mellőzésére irányult.

Ifj. **V.r.vádlott** védője a nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a védencét terhelő vallomások bizonytalanok voltak, a tanúk közvetlenül semmit sem észleltek. Álláspontja szerint nincs olyan bizonyíték, ami a védence bűnösségét kétséget kizáróan igazolná. Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt, a vádlott fiatal felnőtt korára, valamint az időmúlásra figyelemmel. Kérte azt is, hogy a bíróság a büntetés fele részének kitöltését követően engedélyezze az V.r. vádlott számára a feltételes szabadság kedvezményét.

Az I.r.vádlott az utolsó szó jogán a nyilvános ülésen kijelentette, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

Ifj. **V.r.vádlott** a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ez azonban a nyilvános ülés megtartásának és a fellebbezés elbírálásának az akadályát - a Be.362.§ (3) bekezdése alapján - nem képezte.

Kizárólag a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be.348.§ (1) és a Be.349.§ (1) bekezdése alapján az **I.r.vádlott** és ifj. **V.r.vádlottakkal** szemben a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A törvényszék a szabályszerű idézés ellenére távolmaradó vádlottakkal szemben törvényesen alkalmazta a Be.281.§ (5) bekezdésében írt eljárási rendelkezést, azaz a szabadlábon lévő vádlottak távollétében, elővezetésük eredménytelensége mellett a bizonyítási eljárást perrendszerűen folytatta.

Törvényesen járt el a törvényszék a próbával érintett büntetőügy egyesítésekor (Be.265.§ (2) bekezdés), azonban a próbaidő előtti elkövetésre figyelemmel, mivel az V.r. vádlottal szemben meghatározott próbaidő tartama 2015. február hó 19. napján lejárt, a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésének és a próbára bocsátás megszüntetésének ifj. **V.r.vádlottal** szemben a másodfokú eljárásban már nem volt helye. Egyebekben a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a törvényszék nem az eljárási törvény terminológiáját alkalmazta, amikor a próbára bocsátással érintett ítéletről rendelkezett. A Be.330.§ (4) bekezdése alapján ugyanis, nem a próbára bocsátást alkalmazó ítéletet, hanem a próbára bocsátást kimondó rendelkezést kell hatályon kívül helyezni.

Ugyanakkor már az elsőfokú ítélet kihirdetésekor tévedett a törvényszék, amikor a próba alapjául szolgáló bűncselekményben ifj. **V.r.vádlott** bűnösségét ismételten kimondta, mivel erről a Sárbogárdi Járásbíróság a próbára bocsátást alkalmazó ítéletében már rendelkezett, ezért a bűnösség ismételt megállapításának nincs helye.

A Székesfehérvári Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének is teljességgel eleget tett. Valamennyi az ügyben lehetséges bizonyítékot beszerezett, és azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte. **Az I.r.vádlott** az eljárás folyamán mindvégig azzal védekezett, hogy csak szétválasztási célzattal avatkozott be a verekedésbe. A helyszínen való jelenlétét soha

nem vitatta, azonban kizárólag egy védekezésből való reflexszerű ütest ismert el (nyomozati irat 284. oldaltól, 16. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldaltól).

Ifj. **V.r.vádlott** a bűncselekmény helyszínén való jelenlétét is tagadta (nyomozati irat 273. oldaltól, 14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldaltól).

A vádlottak védekezésével szemben sértett tanú a lényegét illetően mindvégig következetesen adta elő a bántalmazásának körülményeit. A bizonyítékok értékelése szempontjából kiemelkedő jelentősége van, hogy a sértett tanú név szerint ismerte a sérelmére bűncselekményt elkövető személyeket, ezért a sértett részéről a felismerés bizonyítási nehézségeket nem okozhatott. A sértett tanú konzekvens nyilatkozatai szerint az **I.r.vádlott** volt az, aki őt első bántalmazóként a földre rúgta, majd a földön ifj. **V.r.vádlott** és I.r. vádlott őt közösen rugdalták (nyomozati irat 98. oldaltól, 430. oldaltól, 14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldaltól). Az orvosszakértői véleménnyel is megerősített sértetti előadásra figyelemmel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor bántalmazóként az I.r. és V.r. vádlottak személyét kétséget kizáróan bizonyítottanak látta.

Az V.r. vádlott védekezésének irányára figyelemmel a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a sértett tanú egyértelműen beazonosította ifj. **V.r.vádlott** személyét, mivel következetesen állította, hogy az elszenvedett bántalmazások során azt hallotta, amint az V.r. vádlott édesapja kijelenti: „most már ne bánts fiam, mert meg fogjátok ölni” (14. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldal, nyomozati irat 101., 430. oldal).

Az elsőfokú bíróság a sértetti sérülések tekintetében is kiterjedt bizonyítást folytatott le, ennek során tisztázást nyert, hogy a sértettnél bekövetkezett maradandó fogyatékoság kizárólag a három fogának műtéti eltávolítására vezethető vissza, további maradandó fogyatékoság a sértett esetében nem volt megállapítható (23. alszámú kiegészítő orvosszakértői vélemény).

A Fővárosi Ítéletábra álláspontja szerint a Székesfehérvári Törvényszék által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az az alábbi helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok tartalmára figyelemmel az alábbiakkal helyesbíti.

- az elsőfokú ítélet 4. oldal 5. bekezdésében az elkövetési idő helyesen 2012. február hó 21. napja.
- az elsőfokú ítélet 6. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a sértett bántalmazása következtében a bal oldali első és második fogának kitörése, a jobb oldali első foga hosszában történt kettétörése miatt mind a három fog műtéti eltávolításra került, emiatt a sértettnél maradandó fogyatékosága keletkezett (nyomozati irat 85. oldal, 23. alszámú bíróság irat, elsőfokú ítélet 6. oldal 4. bekezdés).
- az elsőfokú ítélet 6. oldaláról a II. tényállási pontban foglaltakat (Sárbogárdi Járásbíróság 1.B.137/2013/4. számú ítéletének tényállását) mellőzi.

A fenti helyesbítésekkel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be.351.§ (1) és a Be.352.§ (2) bekezdésére is figyelemmel - irányadó volt.

A Székesfehérvári Törvényszék okszerűen következtetett mindkét fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére a terhükre rótt testi épség elleni bűncselekmény tekintetében.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a Btk.2.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az elbíráláskor hatályos új büntető törvényt alkalmazta, mivel az elkövetéskor és az elbíráláskor azonos büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény esetében a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontjában írt szabályozásra és a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleményére figyelemmel a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kedvezőbb időpontja mindkét vádlott esetében az elbíráláskori Btk. alkalmazását teszi szükségessé.

Az elsőfokú bíróság az I. és V.r. vádlott terhére rótt cselekmény jogi minősítésében sem tévedett, és az e körben kifejtett indokolása is helytálló.

Az I.r.vádlott és ifj. **V.r.vádlottak** egymással szándékegységben közvetlen életveszélyes állapotot előidéző módon testszerte bántalmazták a sértettet. A közös cselekvőséggel, egymás tevékenységéről tudva végrehajtott elkövetési magatartásuk során tisztában voltak azzal, hogy sértettnek életveszélyes sérülései keletkezhetnek, e következménybe belenyugodva cselekedtek. Mindezekre tekintettel törvényes a Btk.13.§ (3) bekezdése szerinti társtettesi elkövetői alakzat megállapítása, azonban ennek jogszabályi felhívását a Be.258.§ (2) bekezdés d) pontja alapján az ítélet rendelkező részében nem kell feltüntetni, valamint ugyanezen törvényhely szerint 1 rb. bűncselekmény esetén a rendbeliségre utalás feltüntetése is szükségtelen.

Ahogy arra a Fővárosi Ítéltábla az indokolásban már utalt ifj. **V.r.vádlott** esetében a Sárbogárdi Járásbíróság 1.B.137/2013/4. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a próbára bocsátás megszüntetését, valamint lopás vétségében a bűnösség kimondását, továbbá a halmazati főbüntetésre utalást mellőzni kellett.

Ennek oka, hogy a Btk. 66.§ (1) bekezdés a) pontjában írt törvényi feltétel a másodfokú ítélet meghozatalakor már nem állt fenn. Ugyanis ifj. **V.r.vádlottat**, mint próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény (testi sértés büntette) miatt a próbaidő alatt nem ítélte el a másodfokú bíróság tekintettel arra, hogy a próbaidő 2015. február hó 19. napján lejárt.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Btk. büntetési rendszere már kizárólag büntetéseket és a közügyektől eltiltást, mint mellékbüntetést tartalmazza (Btk.33.§ (1) és (2) bekezdés), ezért a halmazati főbüntetésre utalás pontatlan megjelölés volt az elsőfokú bíróság részéről.

A Székesfehérvári Törvényszék a büntetés kiszabása körében az I. és V.r. vádlott esetében irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel. Ugyanakkor mindkét vádlott terhén további nyomatékos súlyosító tényező a garázda jellegű elkövetés és a társtettesi elkövetői alakzat. A fellebbezéssel érintett vádlottak javára a másodfokú bíróság által is figyelembe vett jelentősnek tekinthető időmúlás, mint enyhítő tényező ellenére a súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára figyelemmel mindkét vádlott esetében csak a kiszabott büntetések súlyosításával érhetőek el a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célok.

Mindezekre tekintettel az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése alaposnak bizonyult.

A Btk.35.§ (1) bekezdésének szövegezése szerint, ha a bíróság szabadságvesztést szab ki annak végrehajtását fogházban, börtönben vagy fegyházban rendeli végrehajtani. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék szóhasználatát a büntetés kiszabási részben is pontosította.

A Btk.33.§ (2) bekezdése alapján a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért azt mindkét vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla mellékbüntetésként tekintette kiszabottnak.

A rendelkezésre álló iratok alapján, **az I.r.vádlottal** szemben elrendelt szabadságvesztést kiszabó bíróság megnevezése is pontosításra szorult.

A Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontjában írt fogalomhasználatnak megfelelően a másodfokú bíróság pontosította mindkét vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A másodfokú eljárásban beszerzett adatok alapján az **I.r.vádlott** állandó lakóhelyének címe

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét **az I.r.vádlott** és ifj. **V.r.vádlottal** szemben a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. január hó 21. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

Dr. Ujvári Ákos sk. Dr. Révész Tamásné sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 10.B.98/2013/55. számú ítélete **az I.r.vádlott** és ifj. **V.r.vádlottal** szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.73/2015/13. számú ítéletében írt változtatásokkal 2016. január hó 21. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. január hó 21. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő